บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในด้านสุขภาพ พลานามัย และด้านจิตใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, หน้า 1) การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เพื่อเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์การด้านสาธารณสุขของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ จึงได้สนับสนุนให้มีการใช้กีฬาออกกำลังกาย และนันทนาการเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากร และในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิถีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการออกกำลังกายก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้มีแนวโน้มที่คนไทยมีความเสี่ยงเป็นโรคที่ป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” เพื่อมุ่งสู่ “สังคมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ” และมีเป้าหมายหลักเพื่อ “ลดอัตราการเพิ่มของการเจ็บป่วย” จึงส่งเสริมให้คนไทยหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้มากขึ้น ให้ถูกวิธีการ ให้เหมาะสมกับเพศและวัย สภาพของร่างกาย เวลา ระยะเวลา และถูกหลักการออกกำลังกาย และที่สำคัญคือต้องได้รับประโยชน์มากที่สุดและมีความปลอดภัยมากที่สุด แต่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพราะสนามกีฬา สวนสาธารณะ หรือลานอเนกประสงค์ที่ใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬามีจำนวนน้อย หรืออยู่ห่างไกลบ้านมากเกินไป ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเดินทาง (สุรีพร โรจนศิริ, 2547, หน้า 1) และจากความนิยมในเรื่องของการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมาแรงดังกล่าวนี้ ทำให้มีหน่วยงานองค์การทั้งภาครัฐบาลและเอกชน จัดให้มีสถานที่และเครื่องมือการออกกำลังกายไว้บริการมากมาย ในลักษณะของการจัดการเพื่อเป็นการสวัสดิการ และเพื่อเป็นการดำเนินการ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ทางธุรกิจอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ โดยใช้ชื่อที่แตกต่างกัน เช่น ฟิตเนสคลับ ฟิตเนสเซ็นเตอร์ ศูนย์การออกกำลังกาย ศูนย์บริหารร่างกาย สปอร์ตคลับ และสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย เป็นต้น

การจัดการในสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 (กรมการฝึกหัดครู, 2520, หน้า 207) และมีความเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบันนี้ และได้มีการกำหนดเป็นนโยบายที่จะต้องจัดให้มีในทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547, 2547 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2551) ทำให้มีกฎ มีระเบียบ และมีข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมากมาย ที่นำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัย และในเรื่องของการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ก็ได้จัดให้มีสถานที่ดังกล่าวนี้เป็นที่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักเรียน นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสวัสดิการให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคน เป็นที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา และเป็นทีจัดหารายได้สำหรับไว้ใช้จ่ายในการดำเนินงานของศูนย์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549, หน้า 1) และจากการที่มีนโยบายดังกล่าวมานี้ ขณะนี้มีมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศประสบความสำเร็จในการดำเนินงานและมีความเจริญก้าวหน้าเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยการจัดการบริหารงานให้สถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย อยู่ในหน่วยงานราชการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการดำเนินงานและหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีความคล่องตัว มีอิสระ มีการทำงานที่เป็นทีม แต่ต้องอยู่ในกรอบ พันธกิจ และค่านิยมร่วมกัน (พรชุลี อาชวอำรุง, 2543, หน้า 5-45) เช่นอยู่ในกองทรัพย์สินและรายได้ สำนักงานอธิการบดี (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2552, หน้า 10) อยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี) อยู่ในกองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี (มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ) และอยู่ในสาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์) อยู่ในสำนักกิจการพิเศษ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต) และอยู่ในศูนย์กีฬาและสุขภาพ (มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) เป็นต้น

จากการที่สถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดอยู่ในหน่วยงานราชการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำให้เห็นถึงความหลากหลายและไม่เป็นเอกภาพทางการบริหาร ทั้งนี้เพราะแต่ละหน่วยงาน หรือคณะวิชา มีการจัดการ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

มีวิสัยทัศน์ มีพันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนงานไม่เหมือนกัน ทำให้มีผลต่าง ๆ ตามมา กล่าวคือ ผู้รับการบริการอันได้แก่ บุคลากรกลุ่มต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์สัญญาจ้าง พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่เหมือนกัน มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับไม่เหมือนกัน และที่สำคัญคือนำมาใช้ในการปฏิบัติได้ยากลำบาก ขณะเดียวกันในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ มีความเจริญและพัฒนานั้นก็มีมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งที่มีสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย มีการจัดการดำเนินการไม่ประสบความสำเร็จ และบางมหาวิทยาลัยได้มีการยุติการดำเนินการไปแล้วก็มี ทำให้ผู้วิจัยมีความตั้งใจและมีความประสงค์ที่จะค้นหาสาเหตุที่แท้จริงและหาวิธีการแก้ไขปัญหา และได้ทำการวิจัยประเมินข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยวิธีการสำรวจและใช้แบบสอบถามสอบถามผู้จัดการหรือประธานคณะกรรมการดำเนินงานสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ที่กำลังดำเนินงานการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายปี พ.ศ. 2552 และผลจากการวิจัยพบว่าผู้จัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ มีความต้องการและมีความจำเป็นอยากทราบแนวทางการจัดการที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดการ การจัดการทรัพยากรทางการจัดการ และมาตรฐานของสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายจำนวนมาก

จากปัญหาความสำคัญต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะทำการแก้ไขปัญหา โดยการจัดการให้มีรูปแบบของการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ดี มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อที่จะทำให้การจัดการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ขึ้นมา ประกอบกับการศึกษาวิจัยในเรื่องหรือลักษณะดังกล่าวมานี้ ในขณะนี้ยังไม่มีผู้ใดได้จัดทำการศึกษาวิจัยขึ้นมาก่อน ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยขึ้นมา

ปัญหาของการวิจัย

ปัญหาของการวิจัยมีดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร มีนโยบาย และความต้องการของผู้รับบริการเป็นอย่างไร

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

2. รูปแบบการจัดการที่เหมาะสมของสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นอย่างไร มีองค์ประกอบและการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไร

3. คู่มือเชิงปฏิบัติการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบดังกล่าวมีอย่างไร เช่น ภารกิจของแต่ละส่วนงาน ภารกิจของแต่ละคน หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน และเทคนิคในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. เพื่อจัดทำคู่มือเชิงปฏิบัติการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

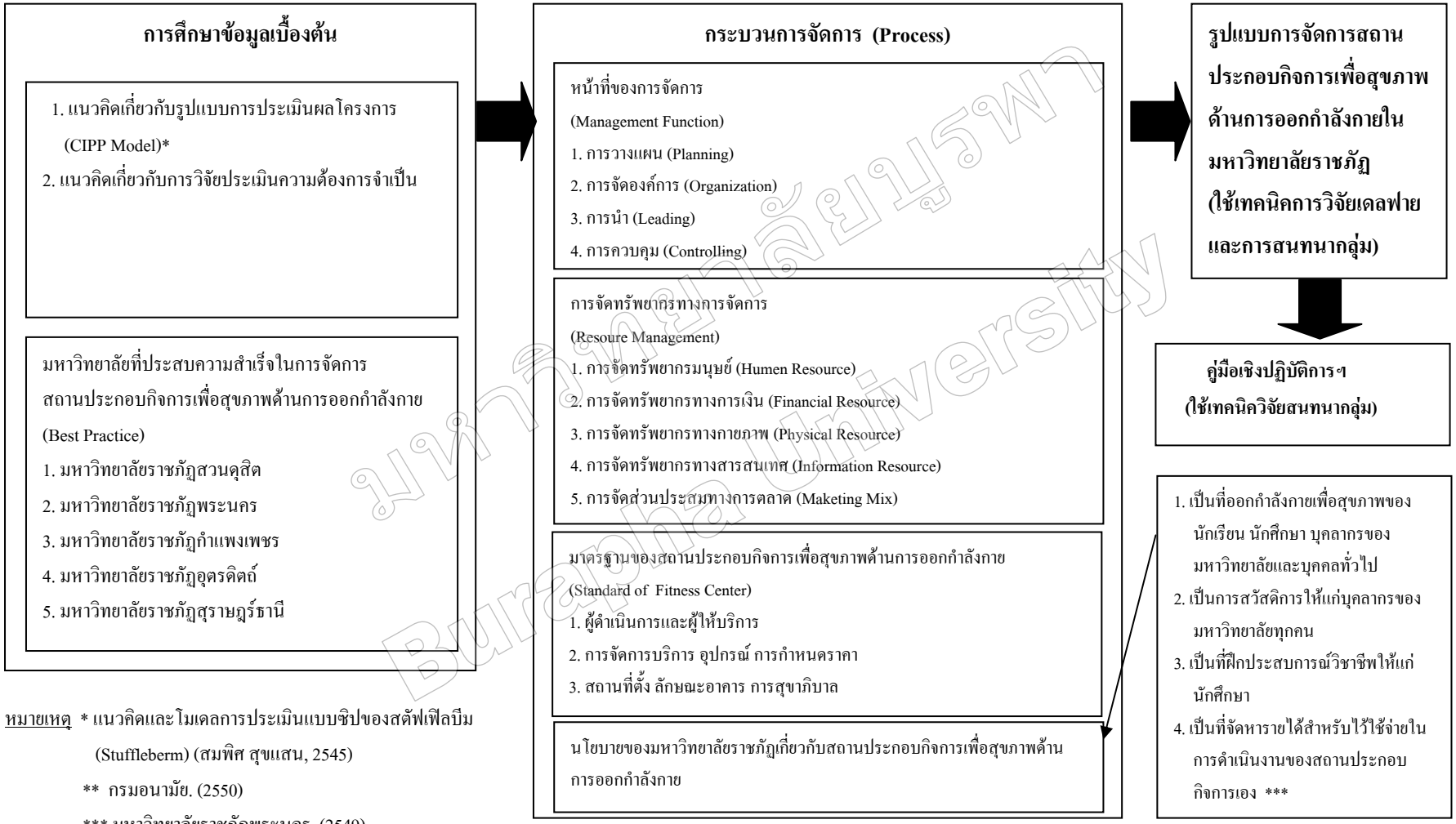

หมายเหตุ * แนวคิดและโมเดลการประเมินแบบซิปของสตัฟเฟิลบีม (Stuffleberm) (สมพิศ สุขแสน, 2545)

** กรมอนามัย. (2550)

*** มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. (2549)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในครั้งนี้มีดังนี้

1. ได้รูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ดี ที่เหมาะสม ที่สามารถนำไปใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ ได้

2. หน่วยงานทางราชการต่าง ๆ ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อันได้แก่ กองทรัพย์สินและรายได้ สำนักงานอธิการบดี, สาขาวิชาพลศึกษา, กองพัฒนานักศึกษา, สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, โปรแกรมพลศึกษาและสุขศึกษา, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, คณะครุศาสตร์, สำนักกิจการพิเศษ และศูนย์กีฬาและสุขภาพ จะได้มีข้อมูลที่เป็นปัญหาที่แท้จริง และสามารถที่จะนำข้อมูลจากผลของการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

3. สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการจะได้มีข้อมูลและนำข้อมูลจากผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการแนะนำ พัฒนา และส่งเสริมสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ ทั่วประเทศให้ครบตามจำนวน 40 มหาวิทยาลัย

4. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้วิจัยที่ทำการวิจัยในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. พื้นที่ ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

2. เนื้อหา ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ 3 กลุ่มคือ (1) กลุ่มการจัดการบริหาร (Management Function) ที่ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) (2) กลุ่มการจัดการทรัพยากรทางการจัดการ (Resource Management) ที่ประกอบด้วย การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) ทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resource) ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resource) ทรัพยากรทางสารสนเทศ (Information Resource) และส่วนประสมทางการตลาด (Maketing Mix) และ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

(3) กลุ่มมาตรฐานของสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (Standard of Fitness Center) ที่ประกอบด้วย ผู้ดำเนินงานและผู้ให้บริการ การจัดการบริการ อุปกรณ์และการกำหนดราคา สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร การสุขาภิบาล และความปลอดภัยและศึกษาคู่มือเชิงปฏิบัติการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการนำคู่มือฯ ไปปฏิบัติจากผู้จัดการสถานประกอบกิจการ

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม คือ

3.1 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย หรือเป็นนักวิชาการในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี และมีการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรี จำนวน 22 คน

3.2 กลุ่มผู้จัดการ หรือประธานคณะกรรมการดำเนินงานสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 สถาบัน หรือจำนวน 8 คน ที่ดำเนินการจัดการในปี พุทธศักราช 2552

4. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

4.1 รูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.3 ผลการประเมินคู่มือเชิงปฏิบัติการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5. วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้คือ

5.1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษารูปแบบและการประเมินข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการ และการค้นหาสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ประสบความสำเร็จในการจัดการ

5.3 ขั้นตอนที่ 3 การร่างรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5.4 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 22 คน ด้วยวิธีการทางเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) โดยการสัมภาษณ์ ในรอบที่ 1 และการตอบแบบสอบถามอีก จำนวน 2 รอบ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

5.5 ขั้นตอนที่ 5 การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปปฏิบัติจากผู้จัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการสนทนากลุ่มและการตอบแบบสอบถามมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 รอบ

5.6 ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำคู่มือเชิงปฏิบัติการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5.7 ขั้นตอนที่ 7 การประเมินความเป็นไปได้ในการนำคู่มือเชิงปฏิบัติการสถาน-ประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปปฏิบัติจากผู้จัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีคำนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. รูปแบบการจัดการ หมายถึง กรอบแนวทางในการปฏิบัติงาน การจัดการสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายภายใต้หน้าที่ของการจัดการ ที่ประกอบด้วยการวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม

2. คู่มือเชิงปฏิบัติการ หมายถึง แผนที่บอกเส้นทางการทำงานที่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของกระบวนการ ระบุถึงขั้นตอนและรายละเอียดของกระบวนการต่าง ๆ มักจัดทำขึ้นสำหรับงานที่มีความซับซ้อน มีหลายขั้นตอน และเกี่ยวข้องกับหลายคน สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานไว้ใช้อ้างอิงมิให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

3. สถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพด้านการออกกำลังกาย หมายถึงสถานที่ออกกำลังกายเพื่อสร้างสุขภาพ ที่มีพันธกิจตามนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง มหาวิทยาลัยที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University